

Sygn. akt V U 1112/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2020 r. w Legnicy

sprawy z wniosku M. R. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu

na skutek odwołania M. R. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 26 kwietnia 2019 r.

znak (...) - (...) - (...) nr (...)

I. **zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 26 kwietnia 2019 r. znak (...) - (...) - (...) nr (...) w ten sposób, że ustala iż M. R. (1) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 01 kwietnia 2014 r. do 22 sierpnia 2014 r., od 22 sierpnia 2015 r. do 21 sierpnia 2016 r., od 17 października 2016 r. do 12 marca 2019 r. przy czym ustala, iż podstawę wymiaru składek w tych okresach stanowi minimalna podstawa wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą,**

II. **w pozostałym zakresie odwołanie oddala,**

III. **koszty postępowania między stronami wzajemnie znosi.**

Regina Stępień

Sygn. akt V U 1112/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 26 kwietnia 2019 r. znak (...) - (...) - (...) nr (...) stwierdził, że wnioskodawczyni M. R. (1) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia nie podlega:

- obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresach od 1 kwietnia 2014 r. do 22 sierpnia 2014 r., od 22 sierpnia 2015 r. do 21 sierpnia 2016 r. oraz od 17 października 2016 r. do 12 marca 2019 r.,

- dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w okresach od 1 kwietnia 2014 r. do 22 sierpnia 2014 r., od 22 sierpnia 2015 r. do 21 sierpnia 2016 r. oraz od 17 października 2016 r. do 12 marca 2019 r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że z okoliczności sprawy wynika, że doszło do naruszenia art. 3 ustawy prawo przedsiębiorców (a we wcześniejszym okresie art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej) ponieważ z poczynionych ustaleń wynika, że zarejestrowana przez ubezpieczoną pozarolnicza działalność nie miała charakteru zorganizowanego i ciągłego w znaczeniu jej uruchomienia i kontynuowania w celach zarobkowych. Zdaniem ZUS ustalenia dowodzą natomiast, że zadeklarowanie wysokich podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne miało na celu nabywanie wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu opłaconych składek, które były oderwane od deklarowanej, a nawet wykonywanej działalności gospodarczej.

Wnioskodawczyni M. R. (1) odwołała się od przedmiotowej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że wnioskodawczyni jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od 1 kwietnia 2014 r. do 22 sierpnia 2014 r., od 22 sierpnia 2015 r. do 21 sierpnia 2016 r. oraz od 17 października 2016 r. do 12 marca 2019 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 1 kwietnia 2014 r. do 22 sierpnia 2014 r., od 22 sierpnia 2015 r. do 21 sierpnia 2016 r. oraz od 17 października 2016 r. do 12 marca 2019 r.

Wskazała w uzasadnieniu, że niskie dochody z działalności gospodarczej w jej początkowym okresie należy ocenić w granicach ryzyka osoby taką działalność prowadzącą. Nie jest to okoliczność, która decyduje o braku tytułu do podlegania ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresach prowadzenia działalności gospodarczej. Zdaniem wnioskodawczyni, fakt wypłaty ubezpieczonej zasiłków macierzyńskiego, następnie chorobowych i opiekuńczych w okresach wskazanych w uzasadnieniu decyzji organu rentowego nie może skutkować uznaniem, że po stronie wnioskodawczyni zaistniały okoliczności świadczące, że nie była ona osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił:

W Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wnioskodawczyni figuruje jako przedsiębiorca, prowadzący działalność od 4 grudnia 2013 r. pod nazwą (...) Działalność jest zawieszona od 13 marca 2019 r. Przeważającym przedmiotem tej działalności, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności jest działalność związana z oceną ryzyka i szacowaniem poniesionych strat.

Firma (...) Sp. z o.o. w L. uzależniła rozpoczęcie współpracy z wnioskodawczynią jako agentem odszkodowawczym od podjęcia przez nią działalności gospodarczej.

W dniu 6 grudnia 2013 r. wnioskodawczyni zawarła umowę współpracy z (...) Sp. z o.o. w L.. Przedmiotem umowy była usługa polegająca na dochodzeniu roszczeń odszkodowawczych z udziałem obowiązków pomiędzy stronami. Na podstawie udzielonego pełnomocnictwa wnioskodawczyni („współpracująca”) zobowiązana była do:

a) pozyskiwania klientów – poszkodowanych, zamierzających dochodzić roszczeń odszkodowawczych oraz zawierania z nimi umów w imieniu i na rzecz (...) Sp. z o.o. w L. („dającego zlecenie”) o dochodzenie roszczeń odszkodowawczych,

b) informowania w sposób rzetelny klienta o warunkach zawieranej umowy oraz sposobie i zasadach realizacji umowy z klientem,

c) pomocy klientowi w wypełnianiu niezbędnych dokumentów i formularzy w sposób rzetelny i zgodny ze stanem faktycznym,

d) kompletowania niezbędnych dokumentów oraz ich wypełniania w sposób sumienny i staranny odpowiadający stanowi faktycznemu.

(...) Sp. z o.o. zlecenie zobowiązała się do:

a) udzielania pełnomocnictwa do zawierania w jej imieniu oraz na jej rzecz umów z klientami oraz do możliwości posługiwania się nazwą i logo firmy (...) Sp. z o.o.,

b) przedłożenia wzorów oraz zakresu niezbędnych dokumentów oraz informacji potrzebnych do prawidłowego wykonywania umowy,

c) wstępnej weryfikacji przedłożonych przez wnioskodawczynię dokumentów pod kątem możliwości dochodzenia roszczeń, a także każdorazowego informowania o przyczynach nie przyjęcia sprawy do prowadzenia,

d) przeprowadzenia szkolenia w celu prawidłowego wykonywania umowy,

e) reprezentowania klienta oraz dochodzenia w jego imieniu roszczeń przed zakładem ubezpieczeń lub innym podmiotem ponoszącym odpowiedzialność za szkodę,

f) regularnego kontaktu z klientem oraz informowania go o stanie sprawy,

g) prowadzenia spraw na etapie sądowym, w tym zawierania umów o współpracę z radcą prawnym lub adwokatem,

h) przedkładania miesięcznego zestawienia zawartych umów o dochodzenie roszczeń, w formie pisemnej najpóźniej do 5-go dnia następnego miesiąca,

i) przedkładania miesięcznego rozliczenia prowadzonych spraw, w którym wskazane będą wysokości wpływów z poszczególnych spraw, w formie pisemnej najpóźniej do 5-go dnia następnego miesiąca,

j) na każde żądanie udzielić informacji o stanie sprawy, w tym m.in. o wysokości zgłoszonych roszczeń, wysokości wypłat na rzecz klienta, zakończeniu sprawy,

k) przekazania współpracującemu materiały reklamowe, przez co strony rozumiały wizytówki, ulotki, banery w ilości ustalonej między stronami.

Wnioskodawczyni uprawniona była do ustalania indywidualnie z każdym klientem wysokości prowizji w związku z realizacją umowy o dochodzenie roszczeń odszkodowawczych, jednak nie mniejszą od 15% powiększonych o podatek VAT.

Wynagrodzenie zostało ustalone w wysokości 30% uzyskanych przez (...) Sp. z o.o. wpływów z prowadzonych spraw. Wnioskodawczyni nabyła prawo do wynagrodzenia w momencie faktycznego wpływu z prowadzonych spraw na rachunek (...) Sp. z o.o.

Wnioskodawczyni w okresie obowiązywania niniejszej umowy zobowiązała się nie podejmować żadnej działalności konkurencyjnej wobec (...) Sp. z o.o. w L.. Przez działalność konkurencyjną strony rozumiały, że wnioskodawczyni w okresie obowiązywania niniejszej umowy nie będzie podejmowała w imieniu własnym i na własny rachunek, jak też w imieniu i na rzecz osób trzecich działalności stanowiącej przedmiot niniejszej umowy. Za działalność konkurencyjną strony rozumiały także działalność związaną z dochodzeniem roszczeń odszkodowawczych. W razie naruszenia obowiązków, o których mowa powyżej, wnioskodawczyni miała zapłacić dającemu zlecenie karę umowną

w wysokości 50.000 zł. Jeżeli szkoda dającego zlecenie przewyższyłaby wartość zastrzeżonej kary, mógł on dochodzić pozostałej części odszkodowania na zasadach ogólnych.

W dniu 6 grudnia 2013 r. (...) Sp. z o.o. w L. udzieliła wnioskodawczyni pełnomocnictwa do zawierania umów z klientami na rzecz (...) Sp. z o.o. w L. oraz posługiwania się nazwą i logo firmy (...) Sp. z o.o.

W dniu 2 stycznia 2014 r. wnioskodawczyni i (...) Sp. z o.o. w L. zawarły aneks nr 1 do ww. umowy współpracy z dnia 6 grudnia 2013 r.

Strony ustaliły, że wnioskodawczyni może wykonywać dodatkowe czynności zlecone przez zleceniodawcę, m.in. podstawianie samochodów zastępczych do klientów i ich odbiór, sporządzanie pism na etapie postępowania likwidacyjnego, rozwożenie ulotek.

Wnioskodawczyni za podstawienie samochodu w granicach miasta L. przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 50 zł brutto. W takiej samej wysokości przysługiwało wynagrodzenie za odbiór od klienta samochodu w granicach miasta L.. Wnioskodawczyni przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 100 zł brutto za podstawienie samochodu zastępczego poza granice miasta L. do 50 km. Wnioskodawczyni przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 150 zł brutto za podstawienie samochodu zastępczego poza granice miasta L. powyżej 50 km. W takiej samej wysokości przysługiwało wynagrodzenie za odbiór od klienta samochodu poza granicami miasta L. powyżej 50 km.

Wnioskodawczyni przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 50 zł brutto za sporządzenie jednego pisma na etapie postępowania likwidacyjnego. Wnioskodawczyni przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 20 zł brutto za godzinę za rozwożenie ulotek. Wnioskodawczyni przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 200 zł brutto za pozyskanie do zleceniodawcy osoby lub firmy do współpracy. W okresie od 2 stycznia 2014 r. do 10 lutego 2014 r. wnioskodawczyni zobowiązała się do wykonywania czynności na rzecz zleceniodawcy w zakresie administracyjnej obsługi biura, przez co strony rozumiały sporządzanie pism, obsługę poczty. W tym okresie sporządzone pisma miały nie być rozliczane jednostkowo. Za wykonanie tych czynności wnioskodawczyni przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 1000 zł brutto. Wynagrodzenie o którym mowa powyżej wyplacane miało być wnioskodawczyni za okres kwartału.

Wnioskodawczyni wykonywała swoje zobowiązania wynikające z ww. umowy wraz z aneksem. Jako agent odszkodowawczy w ramach współpracy z firmą (...) pozyskiwała dla tej firmy klientów, przede wszystkim osoby które uległy wypadkowi komunikacyjnemu ale również z zakresu ubezpieczeń osobowych, majątkowych, błędów medycznych. Nadto wnioskodawczyni zajmowała się podstawianiem samochodów zastępczych, informowała klientów o postępach sprawy. Wnioskodawczyni podpisywała umowy z klientami. W okresie od 9 grudnia 2013 r. do 26 lutego 2014 r. wnioskodawczyni zawarła w imieniu firmy (...) jako osoba upoważniona co najmniej sześć umów o dochodzenie roszczeń z klientami. Gdy wnioskodawczyni pozyskała klienta przysyłała mailem informacje dotyczące sprawy, dane klienta, podstawowe dokumenty do analizy przez firmę (...).

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej wnioskodawczyni uzyskiwała następujące wyniki finansowe:

- za rok 2013 strata w kwocie 385,22 zł (przychód w kwocie 0,00 zł, koszty uzyskania przychodu w kwocie 385,22 zł),
- za rok 2014 dochód w kwocie 342,74 zł (przychód w kwocie 4.120,00 zł, koszty uzyskania przychodu w kwocie 3.777,26 zł).

Wnioskodawczyni zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej w okresach:

- od 4 grudnia 2013 r. do 31 marca 2014 r. – obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne,
- od 1 kwietnia 2014 r. do 22 sierpnia 2014 r. – obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz dobrowolne ubezpieczenie chorobowe,

- od 23 sierpnia 2014 r. do 21 sierpnia 2015 r. – obowiązkowe ubezpieczenie chorobowe,
- od 22 sierpnia 2015 r. do 21 sierpnia 2016 r. – obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz dobrowolne ubezpieczenie chorobowe,
- od 22 sierpnia 2016 r. do 16 października 2016 r. – obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne,
- od 17 października 2016 r. do 12 marca 2019 r. – obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz dobrowolne ubezpieczenie chorobowe.

Wnioskodawczynie zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości:

- za okres od grudnia 2013 r. do marca 2014 r. – 0 zł,
- za kwiecień 2014 r. – 9.365 zł,
- za okres od maja 2014 r. do marca 2019 r. – 0 zł.

Wnioskodawczynie urodziła dziecko (...), w dniu (...) urodziła kolejne dziecko. Wnioskodawczynie przebywała pobierała zasiłki chorobowe, macierzyńskie, opiekuńcze oraz świadczenie rehabilitacyjne w okresie od 1 maja 2014 r. do 16 stycznia 2019 r.

W latach 2014-2019 wnioskodawczynie pobrała zasiłki z ubezpieczenia społecznego w następującej wysokości:

- w 2014 r. – 58.938,68 zł,
- w 2015 r. – 78.657,50 zł,
- w 2016 r. – 85.983,84 zł,
- w 2017 r. – 93.327,08 zł,
- w 2018 r. – 83.550,24 zł,
- w 2019 r. – 3.620,32 zł.

W okresie od 2013-2019 wnioskodawczynie z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne w kwocie 2.987,43 zł i pobrała w tym okresie zasiłki na łączną kwotę 404.077,66 zł.

Dowód

- akta ubezpieczeniowe wnioskodawczynie,
- dokumenty dołączone do odwołania, k. 10-28v.;
- zeznania świadka K. K., e-protokół z dnia 10 lutego 2020 r. 00:13:55 i nast. (k.65v.-66);
- zeznania świadka A. C., e-protokół z dnia 10 lutego 2020 r. 00:23:07 i nast. (k.66);
- zeznania świadka A. J., e-protokół z dnia 10 lutego 2020 r. 00:29:47 i nast. (k.66-66v.);
- zeznania świadka M. R. (2), e-protokół z dnia 10 lutego 2020 r. 00:38:07 i nast.

(k.66v.);

- wyjaśnienia wnioskodawczyni, e-protokół z dnia 10 lutego 2020 r. 00:53:07 i nast. (k.66v.-67v.).

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawczyni zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.jedn.: Dz.U. z 2016 r., poz. 963) –obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Osoby takie podlegają też obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12 ust 1 powołanej ustawy).

W myśl art. 13 pkt 4 ww. ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Stosownie do art. 11 ust. 2 ww. ustawy, dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione m.in. w art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył tego, czy ubezpieczona M. R. (1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w następujących okresach: od 1 kwietnia 2014 r. do 22 sierpnia 2014 r., od 22 sierpnia 2015 r. do 21 sierpnia 2016 r. oraz od 17 października 2016 r. do 12 marca 2019 r.

Stosownie do treści art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. 2004 nr 173 poz. 1807 ze zm.), który obowiązywał do dnia 29 kwietnia 2018 r., działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców tj. z dnia 11 czerwca 2019 r. (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 ze zm.), który obowiązuje od dnia 30 kwietnia 2018 r., działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że dla zakwalifikowania danej działalności jako działalności gospodarczej w rozumieniu przepisu art. 2 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej istotne znaczenia ma jej ciągłość i zarobkowy charakter. Ciągłość w działalności gospodarczej ma dwa aspekty. Pierwszy to powtarzalność czynności, pozwalająca na odróżnienie działalności gospodarczej od jednostkowej umowy o dzieło lub zlecenia albo umowy o świadczenie usługi, które same w sobie nie składają się jeszcze na działalność gospodarczą, zaś drugi aspekt, wynikający zresztą z pierwszego, to zamiar niekrótkiego prowadzenia działalności gospodarczej. Stan ciąży sam w sobie nie wyklucza ciągłości podjętej działalności, natomiast braku podstawowej cechy ciągłości działalności gospodarczej można dopatrzeć się w przypadku, gdy od początku wysoce wątpliwe będzie rozpoczęcie i prowadzenie działalności, a tę wątpliwość można wywieść ze stanu zdrowia osoby zgłaszającej się do ubezpieczenia społecznego, a przede wszystkim jej świadomości co do niemożliwości prowadzenia działalności. To zaś należy do sfery faktów. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2016 r., I UK 455/15, publ. Legalis).

W ocenie tutejszego Sądu ubezpieczona wykazała, że faktycznie prowadziła działalność gospodarczą w spornych okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji. Z przedłożonej przez wnioskodawczynię dokumentacji, zarówno przed organem rentowym, jak i w toku postępowania sądowego, a zwłaszcza z zawartej w dniu 6 grudnia 2013 r. umowy o współpracy z firmą (...) Sp. z o.o. w L., aneksu do tej umowy z dnia 2 stycznia 2014 r. oraz sześciu umów o dochodzenie roszczeń podpisanych przez wnioskodawczynię pomiędzy 9 grudnia 2013 r. a 26 lutego 2014 r. wynika, że wnioskodawczyni prowadziła działalność gospodarczą jako agent odszkodowawczy współpracując z firmą (...) Sp.

z o.o. w L.. Z zeznań wszystkich świadków: K. K. – pracującej w firmie (...) Sp. z o.o. w L. jako prawnik, A. C. i A. J., dochodzących roszczeń odszkodowawczych oraz M. R. (2) – męża wnioskodawczynie, wynika jednoznacznie, że ubezpieczona pozyskiwała dla firmy (...) klientów dochodzących odszkodowań, podpisywała z klientami umowy (co najmniej 6), informowała ich o postępkach sprawy a nadto zajmowała się podstawianiem samochodów zastępczych. W zależności od rezultatów swojej działalności otrzymywała wynagrodzenie na zasadzie prowizji. Wnioskodawczynie uzyskiwała przychody ze swojej działalności zanim rozpoczęła pobieranie zasiłku chorobowego od dnia 1 maja 2014 r. W kwietniu 2014 r. uzyskała przychód w kwocie 4.060,00 zł. Sam fakt, że od 1 maja 2014 r. wnioskodawczynie przebywała na zasiłkach chorobowych, macierzyńskich i opiekuńczych i nie uzyskiwała w tym okresie przychodu nie oznacza, że działalność nie była w rzeczywistości prowadzona. Wnioskodawczynie wykonywała działalność w sposób zorganizowany i ciągły, działalność miała zarobkowy charakter, a zatem spełnione zostały przesłanki działalności gospodarczej określone w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców. Nie może być również przesłanką dla uznania, że wnioskodawczynie w rzeczywistości nie prowadziła działalności gospodarczej okoliczność, że podjęła współpracę jedynie z firmą (...) Sp. z o.o. Wskazać należy, że współpraca z jednym tylko kontrahentem nie jest w obecnym stanie prawnym przesłanką do stwierdzenia, że nie jest w rzeczywistości prowadzona działalność gospodarcza. Sąd dał również wiarę twierdzeniom wnioskodawczynie, że prowadzenie własnej działalności było wymogiem w celu podjęcia współpracy z firmą (...) Sp. z o.o. jako agent odszkodowawczy.

W tym miejscu przypomnienia wymaga, że zgodnie z najnowszym orzecznictwem Sądu Najwyższego w razie potencjalnego sądowego ustalenia podlegania spornemu tytułowi ubezpieczeń społecznych dopuszczalna, jest w tym samym postępowaniu sądowa weryfikacja zadeklarowanej, a w szczególności oczywiście zawyżonej podstawy wymiaru składek, która decyduje o wysokości świadczeń z ustalonego ubezpieczenia w sposób respektujący nie tylko przepisy i zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym, ale także zasady solidaryzmu, transparentności i przejrzystości sprawiedliwego systemu oraz funduszu ubezpieczeń społecznych. Jeżeli zatem materiał dowodowy zawiera istotne elementy wymagane do sądowego zweryfikowania kontrowersji dotyczących podlegania spornemu określonemu tytułowi ubezpieczeń społecznych z deklarowaną podstawą wymiaru składek i spodziewanymi z tego tytułu wysokimi świadczeniami z ubezpieczenia społecznego, to sądy ubezpieczeń społecznych są uprawnione do korygowania zadeklarowanej wysokości składek, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostały one opłacone w ewidentnie zawyżonej wysokości z zamiarem oczywistego obejścia prawa w celu nabycia świadczeń w nienależnej wysokości.

Jak podnosi Sąd Najwyższy, wprawdzie przepisy prawa ubezpieczeń społecznych nie zawierają regulacji prawnej o dopuszczalności stosowania przepisów prawa cywilnego do spornej oceny potencjalnej nieważności lub pozorności czynności prawnej polegającej na uruchomieniu i prowadzeniu spornej pozarolniczej działalności, ale nie wyklucza to tej metody jurysdykcyjnej weryfikacji spornego tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym, który został wykreowany z ewidentnym zamiarem pobierania nienależnych lub oczywiście zawyżonych świadczeń, w ramach koniecznej weryfikacji imperatywnych przesłanek wymaganych do zastosowania konkretnych spornych norm materialnego prawa ubezpieczeń społecznych, zwłaszcza gdy okoliczności sprawy mogą wskazywać na intencjonalny zamiar obejścia lub nadużycia tych norm prawa materialnego wyłącznie w celu nabycia prawa do nienależnych lub co najmniej prima facie zawyżonych świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Świadczenia z ubezpieczenia społecznego co do zasady powinny stanowić proporcjonalną rekompensatę za utracone dochody, a nie za intencjonalnie opłacone składki w maksymalnie dopuszczalnej wysokości z ewidentnym zamiarem osiągnięcia nienależnych (zawyżonych) świadczeń z ubezpieczenia społecznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2018 r. sygn. akt I UK 208/17, publ. Legalis).

Wskazać trzeba, że wnioskodawczynie poniosła z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w 2013 r. stratę 385,22 zł a w 2014 r. dochód w kwocie 342,74 zł. Cały przychód jaki uzyskała wnioskodawczynie z tytułu prowadzonej działalności wynosi 4.120,00 zł, z czego 60,00 zł w marcu 2014 r. i 4.060,00 zł w kwietniu 2014 r. Tutejszy Sąd podziela pogląd wyrażany w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że świadczenia z ubezpieczenia społecznego co do zasady powinny stanowić proporcjonalną rekompensatę za utracone dochody. Nadto trafnie organ rentowy wskazał na

dysproporcję pomiędzy kwotą wpłaconych przez wnioskodawczynię składek (2.987,43 zł) a kwotą pobranych zasiłków (404.077,66 zł). Tym samym nie do pogodzenia z wymogiem zarobkowego charakteru działalności gospodarczej oraz zasadami współżycia społecznego jest ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w kwietniu 2014 r. w kwocie 9.365,00 zł. Mając na uwadze niewielkie dochody, która przynosiła działalność wnioskodawczyni należało ustalić, że w spornych okresach podstawą wymiaru składek stanowi minimalna podstawa wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w punkcie I. wyroku.

W pozostałym zakresie odwołanie wnioskodawczyni jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie 477¹⁴ § 1 k.p.c., o czym orzeczono w punkcie II. wyroku.

Mając na względzie, że odwołanie było uzasadnione w części, a obie strony postępowania poniosły koszty procesu w kwocie 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, Sąd zniósł wzajemnie koszty postępowania na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. – pkt III wyroku.